

ולביתר בספר שמאלא ברזא דא אתה גבור והאי
 איהו חבורא אתה וגבור תריין דינין¹ וכיון
 דאתמשכאן ברכאן אתכליל ברחמי² ואשתכח
 בהווא סטרא³ כלא כחדא ודא הוא מחיה מתים⁴
 סומך נופלים ורופא חולים וכו'.

ודא איהו ברזא דשמא קדישא דאקרי אכדט"ם⁵ רזא
 איהו באתוון דשמא דאקרי אלהי"ם⁶ בגין דאלין
 אתוון סלקין לאתעטרא לעילא (ואפיקו להו אלין
 לאתקרי בהון וסלקין לאתעטרא לעילא)⁸⁷ אלהים
 חיים וגרע באתוון⁹ לאחדא בגרעו¹⁰ ומהכא

רסא/ב

אתפשט לתתא לנטלא מגו אלין אתוון¹¹ אחרנין
 ולסלקא מאלין אתוון לשמא דאלהים

כיון דאתמשכאן אתוון בחמישאה ורביעאה¹²
 מעילא כדקאמרן שארי ואחיד ברכאן מאמצעיתא
 דכולא מהיכלא¹³ שתיתאה ואחיד ברכאן האי
 בהאי¹⁴ ובגין כך אתה קדוש אתכליל אתה בקדוש

ואחר כך בצד השמאל בסוד זה אתה
 גבור וזהו חבור של אתה וגבור שני
 דינים וכיון שנמשכות הברכות נכלל
 ברחמים ונמצא באותו הצד הכל
 כאחד וזהו מחיה מתים סומך נופלים
 ורופא חולים וכו'.

וזהו בסוד השם הקדוש שנקרא
 אכדט"ם סוד הוא באותיות השם
 שנקרא אלהי"ם משום שהאותיות
 הללו עולות להתעטר למעלה
 ומוציאות אותן אלו להקרא בהם
 ועולות להתעטר למעלה אלהים חיים
 וגורע באותיות לאחד בגרעו ומכאן

להתפשט למטה ליטול מתוך
 האותיות האחרות האלו ולעלות
 מהאותיות הללו לשם של אלהים.

כיון שנמשכות האותיות בחמישי
 וברביעי ממעלה כפי שאמרנו מתחיל
 ואוחז ברכות מהאמצע של הכל
 מההיכל הששי ואוחז ברכות בזה
 ובבא ולכן (בכל אתה קדוש ונכלל)
 אתה קדוש נכלל אתה בקדוש.

¹ פי' "אתה" במלכות, "וגבור" בגבורה (מ"מ).

² פי' גבורה נכללה בחסד (מ"מ).

³ פי' בגבורה הנזכר (מ"מ).

⁴ פי' אחר המיתוק עושה פעולות אלו שהזכיר הזהר וז"ש מחיה מתים וכו', ופי' כיון שנכללה
 גבורה ברחמים לכך היא מחיה מתים וסומך נופלים (מ"מ).

⁵ פי' סומך ע"י שם אכדט"ם כמ"ש הרב (מ"מ). וע"י שעה"כ (פז ע"א): ה' אותיות אכדט"ם הם
 סוד ה' גבורות דגדלות וכו' בינה עילאה שהוא שם אכדט"ם והוא רחמים. ועי"ש לו ע"א: הקטנות
 השני דז"א והוא בסוד חג"ת דתבונה הנכנסין בסוד מוחין בז"א.

⁶ פי' כמ"ש הרב (שעה"כ פז ע"א ופב ע"ג) אם דאלהים היא אם דאכדט"ם להי דאלהים הם
 כד"ט דאכדט"ם, שהם אותיות הקודמות להם באבג"ד (מ"מ).

⁷ ולא כהגהת ד"א והוא כמ"ש הרב ששם זה הוא בבינה ובשבילו היא נקראת אלהים חיים
 (מ"מ).

⁸ נמחק צמ"מ.

⁹ פירוש ל' דאלהים נעשית כ' וכן ה' נעשית ד' וכן י' נעשית ט' ונמצא שגרע באתוון, א"נ י"ל
 שעיקר השם הם כד"ט שם גימ' ג"ל כמ"ש הרב ולכן אמר וגרע באתוון שהיו ה' אותיות אלהים
 ונעשים ג' שהם כד"ט (מ"מ).

¹⁰ פי' שכתב הרב שאותיות אלהים הם דינים יותר מאותיות אכדט"ם שהוא ברחמים, ולכ"א
 לאחדא בגרעו, ר"ל שרצונו לאחוז בשם שהוא גרעו לפי שהוא רחמים (מ"מ).

¹¹ ור"ל ע"י שתפשנו בשם אכדט"ם שהוא רחמים מכחם אנו נוטלים ג"כ שם אלהי"ם אע"פ
 שהוא דין שכבר נמתק, וז"ש לנטלא מגו אלין וכו', ופי' הזהר הענין היטב ואמר ולסלקא מאלין
 אתוון בשמא דאלהים (מ"מ).

¹² פי' היכל אהבה שהוא ה' באבות, והיכל הזכות שהוא גבורה באתה גבור (מ"מ).

¹³ לכולא מהיכלא נמחק צמ"מ, ובמקומו איצת דהוא היכלא.

¹⁴ "האי בהאי" נמחק צמ"מ, ובמקומו איצת "בהאי ובהאי".

¹⁵ ור"ל אתה קדוש הוא בת"ת שהוא היכל הו' היכל הרצון ומ"מ קבלת ממנו, וז"ש ואחיד
 ברכאן האי בהאי ירצה האי שהיא מלכות בהאי שהוא הת"ת ומ"ש ואתכליל אתה בקדוש פי'
 מלכות נכללה בקדושה יתירה ובג"כ אתה בכולהו (מ"מ).

ושמך קדוש כיון שאמר אתה קדוש אמאי ושמך קדוש היינו שם היינו אתה אלא הא תנינן בכל אתר דאשתכח יחודא וקשורא בעינן קדושה ותוספת קדושה¹⁶ וההוא תוספת עיקרא הוא יתיר מכלא ובגין כך בכלהו כתיב אתה ולא יתיר והכא בהאי אתר אמר קדושה ותוספת קדושה אתה קדוש קדושה ושמך קדוש תוספת קדושה וקדושים בכל יום אלו שאר קדושים עלאין די בכל היכלא והיכלא דמתקדשי מהאי תוספת בגין דקדושה קמייתא איהי לה ותוספת קדושה לאתקדשא כל אינון שאר דקאמרן

ולבתר אתקדשא¹⁷ בלא מעילא ומכלהו אבהן¹⁸ אתקשר בקשורא חדא והיינו ברוך אתה יהו"ה האל הקדוש הכא בלא קישורא חדא בגין דאמר ברוך אתה יהו"ה האל הקדוש ועל דא אקרי צרורא וקשורא דכלא ביחודא חד זכאה חולקיה מאן דידיע לסדרא שבחי דמאריה באתר דאצטריך עד הכא דבקותא וברכאן וקדושה כחדא באבהן

מכאן ולהלאה קיימין שאלתין ובעותין שירותא דבעי בר נש למשאל למנדע במלין דמאריה בגין למחזי תיאובתיה לגביה ולא יתפרש מניה בגין דבעי בר נש לאשתתפא בקדושה דשמא קדישא עלאה לאתעטרא ביה¹⁹ ואיהו שמא דברכאן וקדושין כוז"ו רזא דשמא קדישא יהו"ה דאיהו קדוש בקדושה ואלין אתוון (אחרנין) אפיקו²⁰ מניה²¹ הני

ושמך קדוש כיון שאמר אתה קדוש למה ושמך קדוש היינו שם היינו אתה אלא הרי שנינו בכל מקום שנמצא יחוד וקשור צריכים קדושה ותוספת קדושה ואותה התוספת העקר היא יותר מהכל ולכן בכלם כתוב אתה ולא יותר וכאן במקום הזה אומר קדושה ותוספת קדושה אתה קדוש קדושה ושמך קדוש תוספת קדושה וקדושים בכל יום אלו שאר הקדושים העליונים שבכל היכל והיכל שמתקדשים מהתוספת הזו משום שקדשה הראשונה היא לה ותוספת קדושה לקדש כל אלו השאר שאמרנו.

ואחר כך הכל מתקדש מלמעלה ומכל האבות נקשר בקשר אחד והיינו ברוך אתה ה' האל הקדוש כאן הכל קשר אחד משום שאומר ברוך אתה ה' האל הקדוש ועל כן נקרא צרור וקשר של הכל ביחוד אחד אשרי חלקו של מי שיודע לסדר את שבחו של רבונו במקום שצריך עד כאן הדבקות וברכות וקדשה כאחד באבות.

מכאן והלאה עומדות שאלות ובקשות הראשית שצריך אדם לשאול לדעת בדברי רבונו כדי להראות תשוקתו אליו ולא נפרד ממנו משום שצריך אדם להשתתף בקדשת השם הקדוש העליון להתעטר בו והוא השם של הברכות והקדושים כוז"ו סוד השם הקדוש יהוה שהוא קדוש בקדשה והאותיות הללו (האחרות)

¹⁶ עי' שער הכוונות (דרושי חזרת העמידה דרוש ד): בברכת אתה קדוש כו' הנה אחר שכבר קבלה המל' עתה קדושת המוחין מבחי' הדעת דז"א ועלתה שם הנה עתה אנו אומרים אתה קדוש ושמך קדוש שהיא בחי' המל' הנקר' שמך כנז' בזוהר פ' פקודי לומר שעתה כבר קבל' המל' קדושה והארה מן הקודש העליון שהן המוחין דז"א דרך קו האמצעי שבו אשר זה הקו האמצעי נרמז במלת אתה קדוש כנז"ל בדרושים הקודמים כי אבות בחדס וגבורות בגבורה וקדושת ה' בת"ת וזהו אתה קדוש הוא הקו האמצעי ת"ת שדרך בו ירדה ונמשכה קדושת המוחין עד המל' ואז גם היא ושמך קדוש:

¹⁷ נמחק כמ"מ.

¹⁸ ור"ל שהמלכות מקבלת מבינה ומחג"ת והיינו בא"י וכו' פי' אתה שהיא מלכות מקבלת מברוך שהיא בינה ומת"ת שהיא הוי"ה והוא כולל חו"גלמנדע במלין דמאריה, פי' בבא"י חונן הדעת (מ"מ).

¹⁹ פי' שכתב בסידור שהוי"ה דבא"י חונן הדעת יכוין אותה בחלוף כוז"ו והוא גימ' ט"ל דהיינו יר"ד ה"א וא"ו שיושפע לך משם זה חכמה בינה ודעת להבין ד"ת בזכות שתשפיע ט"ל זה למלכות ה' אחרונה, עכ"ל, וז"ש דמא קדישא עילאה אתער ביה שר"ל שם זה שהוא קדיא עילאה שהוא כוז"ו מתעטר בו האדם שמשם באים לו חכמה ובינה ודעת ולכך ישתף עצמו בקדושה הנז' (מ"מ).

²⁰ נפקין (מ"מ) וגור סאת המוסגר.

²¹ פי' כמ"ש ששם זה הוא חלוף הוי"ה (מ"מ).

אתוון אחרנין²² חבורא דהני²³ כחבורא דדכר
בנוקבא²⁴ והני קדישין עלאין²⁵ רוא דקדושה

אלין אתוון אחרנין אקרונ מ"ל טל השמים רוא
דחושבנא דאתוון דיליה בנין דהכא לתתא²⁶ קיימן
כל מלין בחושבנא ולא חושבנא אלא לסיהרא
ובנין כך בעי לאתקשרא בקדושה דמאריה ולא
יתפרש בר נש מניה וכד שאיל שירותא דשאלתין
למנדע למאריה לאחזאה דתיאובתיה לגביה מכאן
ולהלאה יתפרש זעיר זעיר וישאל שאלתוי מה
דאצטריך לשאלא

וכל שאלתוי יהון לבתר דיסדר סדורא דא דקאמרן
כגוונא דא כל שאלתוי יהון בתחנונים ובעותין לקמי
מאריה ולא יצדיק (ס"א ירחיק) גרמיה מניה זכאה
חולקיה מאן דידע לסדרא סדורא דא למיהך בארח
מישר בדקא הזי

כגוונא דאתאחדא אשא במיא²⁷ ומיא באשא דרום
בצפון²⁸ וצפון בדרום מזרח במערב²⁹ ומערב במזרח
הכי נמי מתקשר כלא כחדא³⁰ ויחודא אשתלים דא
בדא

וכל אינון דידעין לסדרא צלותהון בדקא יאות
לאתכללא הני היכלין אלין באלין ולאיתקשרא דא
בדא האי בר נש אתקשר בהו וקריב ליה לאתכללא
בהו שאלתא שאיל ויהיב ליה זכאה חולקיה בהאי
עלמא ובעלמא דאתי

בתר דסיים שאלתין וגופא שלים בכל סטרין בתדוה
דלבא ואיהו שאיל וסיים שאלתין יהדר לאמשכא
ברכאן וחדוואן לתתא ברוא דהיכלא תליתאה³¹
לאמשכא לתתא ודא הוא רצה יהו"ה אלהינו בעמך
ישראל האי איהו (נ"א בנין) דמעמדות אינון סמכין
דגופא שירותא לתתא מן גופא תרין ירכין עד דמטי
לברכין

הוציאו ממנו את האותיות האחרות
הללו החבור של אלו כמו חבור של
זכר בנקבה והקדושים העליונים
הללו סוד הקדשה.

האותיות האחרות הללו נקראות ט"ל
טל השמים סוד החשבון של
האותיות שלו משום שכאן למטה
עומדים כל הדברים בחשבון ולא
חשבון אלא ללבנה ולכן צריך
להתקשר בקדשת רבונו ולא יפרד
אדם ממנו וכששואל ראשית
השאלות להכיר את רבונו להראות
שתשוקתו אליו מכאן והלאה יפרד
מעט מעט וישאל שאלתו מה שצריך
לשאל.

וכל שאלותיו יהיו אחר שיסדר את
הסדר הזה שאמרנו כמו כן כל
שאלותיו יהיו בתחנונים ובקשות
לפני רבונו ולא יצדיק (ירחיק) עצמו
ממנו אשרי חלקו של מי שידוע לסדר
סדור זה ללכת בדרך ישרה כראוי.

כמו שהאש נאחזת במים ומים באש
דרום בצפון וצפון בדרום מזרח
במערב ומערב במזרח כך גם מתקשר
הכל כאחד והיחוד נשלם זה עם זה.

וכל אותם שידועים לסדר תפלתם
כראוי לכלל את ההיכלות אלו באלו
ולקשר זה בזה האדם הזה נקשר בהם
ומקרבו להכלל בהם שאלה הוא
שואל ונותנים לו אשרי חלקו בעולם
הזה ובעולם הבא.

אחר שסיים הבקשות והגוף שלם
בכל הצדדים בשמחת הלב והוא שאל
וסיים את הבקשות יחזר להמשיך
למטה ברכות ושמחות בסוד ההיכל
השלישי להמשיך למטה וזה הוא רצה
ה' אלהינו בעמך ישראל זהו
(משום) שמעמדות הם התומכים של
הגוף הראשית למטה מן הגוף שתי
ירכים עד שמגיעים לברכים.

²² פי שם כוד"ו (מ"מ).

²³ פי מתחברים עם שם הוי"ה (מ"מ).

²⁴ פי שהוי"ה בזכר וחילופו בנוק' (מ"מ).

²⁵ פי כמ"ש הרב יה"ו דאלפין עולה ט"ל (מ"מ).

²⁶ פי במלכות (מ"מ).

²⁷ פי פנימיות חסד וגבורה (מ"מ).

²⁸ פי חצוניות חסד וגבורה ועי' בפ' וארא דף כג ע"ב (מ"מ).

²⁹ ת"ת במלכות ועם אשא ומי"א הנז' הם חגת"ם שנקשרים זה בזה (מ"מ).

³⁰ פי שגם כל הפרצופים מתקשרים זה בזה (מ"מ).

³¹ הוא נוגה שהוא הנצח וברכת רצה היא בנצח דאצילות כמ"ש הרב (מ"מ).

ואלין אינון רזא דמעמדות דקיימי על קרבנא והכא
 איהו רזא שירותא דתרין ירכין מלעילא עד ברכין
 חבורא דנביאים ומראות³² ברזא דאתוון דשמא
 קדישא דאקרי השתפ"א³³ דאיהו רזא דשמא דאקרי
 צבאות דא סליק³⁴ ודא נחית³⁵ דא נביאים³⁶ ודא
 מראות

והכא איהו רזא עלאה דבריית³⁷ דקאמרן וכד מטי
 איניש לברכין יכרע ברוך אתה יהו"ה המחזיר
 שכינתו לציון והא הכא אהדרו בריית³⁸ למתניתין
 ואתברכאן כחדא היכלא

רסב/א

תניינא³⁹ לתתא דאתפקדו ביה נשמתין לסלקא
 לאתחזאה בחיזו דחלמא מודים לאכנעא ברכין
 לאודאה על נשמתין כדקאמרן על נשמותינו
 הפקודות (כיון דאשתאיל ממאריה) (ס"א היכלא
 תניינא לאמשכא ברכאן לתתא מודים אנחנו לך
 והאי היכלא איהו דאתפקדו ביה נשמתין לסלקא
 לאתחזאה בחיזו דחלמא הכא בעי בר נש לאכרעא
 ברכין לאודאה על נשמתין ודא הוא על נשמותינו
 הפקודות) עד דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות

ואלו הם סוד המעמדות שעומדים על
 הקרבן וכאן הוא סוד של ראשיתם
 של שתי הירכים מלמעלה עד לברכים
 חבור הנביאים והמראות בסוד
 האותיות של השם הקדוש שנקרא
 (צבאו"ת בא"ת ב"ש) השתפ"א שהוא
 סוד השם שנקרא צבאות זה עולה
 וזה יורד זה נביאים וזה מראות.

וכאן הוא סוד עליון של הבריתות
 שאמרנו וכשמגיע אדם לברכים יכרע
 ברוך אתה ה' המחזיר שכינתו לציון
 והרי כאן חזרו הבריתות למשנה
 והתברכו כאחד.

בהיכל השני למטה שנפקדו בו
 הנשמות לעלות להראות במראה
 החלום מודים לכרע ברכים להודות
 על הנשמות כמו שאומרים על
 נשמותינו הפקודות (כיון שנשאל
 מאדונו) (ס"א היכל שני להמשיך
 ברכות למטה מודים אנחנו לך והיכל
 זה הוא שנפקדות בו הנשמות לעלות
 להראות במראה החלום כאן צריך בן
 אדם לכרע בברכיו להודות על
 הנשמות וזהו על נשמותינו הפקודות)
 עד שמגיע להטוב שמך ולך נאה
 להודות.

ודא הוא גו רזא דשמא קדישא דאקרי ב"ם במוכ"ן
 דא אקרי אל אלהים דאיהו ברזא עלאה (יהושע כב
 כב) אל אלהי"ם יהו"ה הוא יודע כללא דאלין אתוון
 אחרנין דנפקי מנייהו (ד"א והכא איהו רזא חדא
 דכלהו ירכין מברכין) ולתתא רזא דחלמא רזא
 לההוא אתר לאעלא בהו נשמתין ובעינן לאמשכא
 בהני ברכאן בגין לאשכחא נייחא בהאי עלמא
 ובעלמא דאתי

וזהו תוך סוד השם הקדוש שנקרא
 ב"ם במוכ"ן זה נקרא אל אלהים
 שהוא בסוד עליון (יהושע כב) אל
 אלהי"ם יהו"ה הוא ידע הכלל של
 האותיות האחרות הללו שיוצאות
 מהם (וכאן הוא סוד אחד שכל
 הירכים מברכות) ולמטה סוד החלום
 הסוד לאותו מקום להכניס בהם
 נשמות וצריכים להמשיך בברכות
 הללו כדי למצא מנוחה בעולם הזה
 ובעולם הבא.

³² פי' כמ"ש לעיל דף רכ"ח ע"א שמראה היא בפרקי סראשוניס דנר"ה דבריאה ונביאים הם
 בנוה דאצילות ומתחברים נר"ה דאצילות בנו"ה דבריאה (מ"מ)

³³ חילוף צבאות בא"ת ב"ש (מ"מ).

³⁴ פי' צבאות (מ"מ).

³⁵ השתפ"א שהחלוף גרוע מצבעות (מ"מ).

³⁶ פי' נר"ה דאצילות הנק' צבאות (מ"מ).

³⁷ פי' כמ"ש בדף הנז' שג"כ הברייתות הם בחמוקי ירכין דנוה דבריאה (מ"מ).

³⁸ פי' כשאומר המחזיר שכינתו לציון נכלל הכל ביסוד דנוק' הנק' ציון שם היא המשנה כמ"ש
 בדף הנז' (מ"מ).

³⁹ פי' היכל עצם השמים שהוא הוד וברכת מודים היא הוד דאצילות (מ"מ).